

למה קשה לי לסלוח!?

2.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כ' ע"א:

מעשה שבא רבי אלעזר בן רבי שמעון ממגדל גדור מבית רבו, והיה רכוב על החמור, ומטייל על שפת הנהר ושמש שמחה גדולה... נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר.

אמר לו: שלום עליך רבי! ולא החזיר לו.

אמר לו רבי אלעזר: ריקה (טיפש-כלי ריק), כמה מכוער אותו האיש! שמא כל בני עירך מכוערין כמותך!?

אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני "כמה מכוער כלי זה שעשית".

כיון שידע רבי אלעזר בעצמו שחטא,

ירד מן החמור ונשטח לפניו, ואמר לו: נעניתי לך, מחול לי!

אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו: "כמה מכוער כלי זה שעשית".

היה רבי אלעזר מטייל אחריו, עד שהגיע לעירו של אותו האיש.

יצאו בני עירו לקראתו,

והיו אומרים לו: שלום עליך רבי רבי, מורי מורי!

אמר להם האיש: למי אתם קורין "רבי" "רבי"?

אמרו לו: לזה שמטייל אחריו.

אמר להם: אם זה רבי - אל ירבו כמותו בישראל!

אמרו לו: מפני מה?

אמר להם: כך וכך עשה לי.

אמרו לו: אף על פי כן, מחול לו, שאדם גדול בתורה הוא.

אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו. ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן.

מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: "לעולם יהא אדם רך כקנה, ואל יהא קשה כארז".

1.

אני חוכן

לא אכאל שוקולד,

אני חוכן

שלא יקנו או צדצדונים.

אני חוכן

שלא ירשו או אצא אפס.

אני חוכן אפילו

אקבל חבול.

הזיקר

לא אקס

סליחה.

(יהודה גולדס)

3.

רמב"ם הלכות תשובה פרק ב':

עבירות שבין אדם לחברו

אינו מחול לו לעולם עד שיתן לחברו מה שהוא חייב לו וירצה אותו.

אפילו לא הקניט את חברו אלא בדברים, צריך לפייסו ולהתחנן בפניו עד שימחל לו.

אם לא רצה חברו למחול לו - מביא לו שלושה חברים שיבקשו ממנו למחול.

אם לא הקשיב להם מביא עוד שלושה חברים.

אם לא הקשיב להם מביא עוד שלושה.

אם לא רצה למחול - מניחו והולך לו וזה שלא מחל הוא החוטא.

אסור לאדם להיות אכזרי ולא להתפייס אלא יהא נוח לרצות וקשה לכעוס

ובשעה שמבקש ממנו החוטא למחול - מוחל בלב שלם ובנפש חפצה

4.

מתוך תפילה שמע שעל המיטה

רבונו של עולם

הריני מוחל לְכָל-מִי שֶׁהִכְעִיס

וְהִקְנִיט אוֹתִי

או שֶׁחָטָא בְּנִגְדֵי בֵּין בְּגוֹפֵי בֵּין בְּמַמּוֹנֵי

בֵּין בְּכַבּוּדֵי בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי

בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרָצוֹן

בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד

בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה

בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּל אַחֵר

לְכָל-בֶּן-אָדָם

וְלֹא יֵעָנֵשׂ שׁוֹם אָדָם בְּסִיבְתֵי...

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כ' ע"א:

תלמוד בבלי: הוא אחד משני התלמודים המפורטים את הגותם ההלכתית והאגדית המרכזית של חכמי ישראל בבבל ובארץ ישראל, על המשנה. נערך בשנת 400 לספירה בקירוב.
רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי: תנא דור חמישי חי בארץ ישראל בתקופתו של רבי יהודה הנשיא

"מעשה שבא רבי אלעזר בן רבי שמעון ממגדל גדור מבית רבו, והיה רכוב על החמור, ומטייל על שפת הנהר ושמח שמחה גדולה..."

נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר.

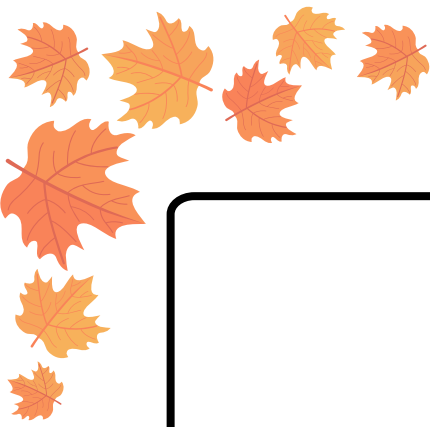
אמר לו: שלום עליך רבי! ולא החזיר לו.

אמר לו רבי אלעזר: ריקה (טיפש-כלי ריק), כמה מכוער אותו האיש!
שמה כל בני עירך מכוערין כמותך?!

אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני "כמה מכוער כלי זה שעשית".

כיון שידע רבי אלעזר בעצמו שחטא, ירד מן החמור ונשטח לפניו,
ואמר לו: נעניתי לך, מחול לי!

אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני
ואמור לו: "כמה מכוער כלי זה שעשית".
היה רבי אלעזר מטייל אחריו, עד שהגיע לעירו של אותו האיש.

יצאו בני עירו לקראתו,
והיו אומרים לו: שלום עליך רבי רבי, מורי מורי!
אמר להם האיש: למי אתם קורין "רבי" "רבי"?
אמרו לו: לזה שמטייל אחריך.
אמר להם: אם זה רבי - אל ירבו כמותו בישראל!
אמרו לו: מפני מה?
אמר להם: כך וכך עשה לי.
אמרו לו: אף על פי כן, מחול לו, שאדם גדול בתורה הוא.
אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו. ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן.

מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש:
"לעולם יהא אדם רך כקנה, ואל יהא קשה כארז".